

لزوم جوان‌گرایی کشتی در مسابقات جام جهانی در گفت‌وگوی «جوان» با اکبر فلاح

فرصت دادن به جوانان بهترین تاکتیک است

جام جهانی حکم بازی تدارکاتی را دارد

گفت‌وگو
شویانووروزی
آزاد هفته آینده آغاز می‌شود
و آزادکاران ایرانی برای کسب

عنوان قهرمانی در آبیواروی تشک می‌روند. در راستای فرصت دادن به نسل جوان و البته پشتوانه‌سازی، فدراسیون تیم آزاد را نیز همانند تیم فرنگی با ترکیبی کاملاً جوان راهی جام جهانی می‌کند. در شرایطی که چهره‌هایی چون حسن یزدانی و امیرحسین زارع استراحت می‌کنند، جوانان خوش آتیهای چون عموزاد و معصومی با حریفان خود در جام جهانی سرشاخ می‌شوند. اهمیت سه تربیت ستاره‌ها‌های جدید و پشتوانه‌سازی برای سال‌های آتی موضوعی است که فدراسیون و کادرفنی برنامه ویژه‌ای برای آن دارند. این نکته مهم بهانه‌ای شد تا گفت‌وگویی با اکبر فلاح، پیشکسوت و مربی سازنده کشتی انجام دهیم و از او در مورد تأثیر توجه به نسل جوان در آینده کشتی ایران و همچنین شرایط تیم‌ملی در جام جهانی بپرسیم.

■ ■ ■

انتقازات از کشتی ایران همیشه بلاست. فکر می‌کنید در این دوره جام جهانی چه شرایطی برای تیم‌ملی آزاد رقم خواهد خورد؟

رقابت‌های جام جهانی در رشته کشتی با مسابقات جهانی و المپیک متفاوت است و به نوعی برای ملی‌پوشان ما دیداری تدارکاتی محسوب می‌شود. فرصت دادن به نسل جوان برای پشتوانه‌سازی در این رقابت‌ها بهترین تاکتیک است. خوشبختانه در این دوره تقریباً کل تیم‌های اعزامی به جام جهانی کشتی جوان هستند و این تصمیمی کاملاً درست و مدیسانت در جام جهانی نباید نتیجه‌گرایی‌اشیم و با زوری‌های المپیک باید به نتیجه فکر کنیم. سطح این رقابت‌ها متفاوت است. در برخی از ادوار با قاطعیت قهرمان جام جهانی شدیم اما در مسابقات المپیک حتی به سکو نرسیده‌ایم. نباید جایگاه مسابقات را باهم اشتباه بگیریم. جام جهانی حکم تدارکاتی را دارد. تا ببینیم جایگاه کشتی ازادمان کجاست و با چه شرایطی قرار است در المپیک شرکت کنیم.

پشتوانه‌سازی خوبی از سوی فدراسیون است؟

حرف اصلی همین است، فدراسیون، استان‌ها و هیئت‌های کشتی باید موضوع پشتوانه‌سازی را مدنظر قرار دهند. خیلی خوب است که کشتی ایران ستاره‌ای به نام حسن یزدانی دارد اما باید نفر جایگزین او را نیز داشته باشیم و به او هم میدان دهیم. اگر یزدانی بعد از المپیک از دنیای قهرمانی خداحافظی کرد، باید یک نفر باشد تا جایگزین او شود، نه اینکه چند سال زمان ببرد یک نفر جانشین ستاره قبلی شود. جام جهانی میدان خوبی است برای پخته شدن جوانان آینده‌دار. در مسابقات جهانی به کمک تیم‌ملی ببایند.

هم‌گرمی با زاین و تیم منتخب جهان چطور خواهد بود؟ از هم‌اکنون می‌توان به فینال و قهرمانی فکر کرد؟

زاین‌ها هیچ وقت در تورنمنت‌های مختلف جهانی و آسیایی تیم کلملی نبوده‌اند و همیشه بانک‌ستار‌هایشان مدال گرفت‌اند، حتی در المپیک نیز طلا می‌گیرند. اما تنها در دو سه وزن مدعی هستند و در سایر اوزان حرفی برای گفتن ندارند. با تیمی که ما داریم، شکی نیست آنها را شکست خواهیم داد. تیم منتخب جهان نیز همین شرایط را دارد. در این دوره جام تنها تیم‌ملی امریکا قیب ایران محسوب می‌شود. در مسابقات جهانی نیز امریکا قهرمان کشتی آزاد شد. به احتمال زیاد در فینال جام جهانی ۲۰۲۲ رقیب امریکا خواهیم بود. امریکا میزبان رقابت‌هاست و بسیاری از قهرمانان را در ترکیب دارد. با این حال جوانان کشتی آزاد ایران نیز همگی جویای نام هستند و هیچ کس نمی‌تواند آنها را از پیش بازنده بداند. با پتانسیلی که این تیم دارد، بچه‌های مامی‌توانند قهرمانان جهان را شکست دهند. مثلاً در سنگین‌وزن امیررضا معصومی برای نخستین‌بار در رده بزرگسالان روی تشک خواهد رفت. تمامی نفرات آزاد در این دوره می‌توانند پدیده باشند. همه آزادکاران باید قدر اعتماد فدراسیون و کادرفنی را بدانند و برای شکست حریفان روی تشک بروند. کشتی‌گیری مثل معمولی قرار است با جای امیرحسین زارع بگذارد؛ کشتی که قهرمان جهان است و امیدواریم معصومی هم دومین قهرمان ما در سنگین‌وزن باشد. در سایر اوزان نیز جوانان باید بهترین استفاده را ببرند.

غیبت قهرمانانی چون زارع و یزدانی چه تأثیری روی تیم‌ملی خواهد داشت؟

استفاده از قهرمانان ملی در هر رویدادی اشتباه است.

نگاه

فرصت قهرمانی نهم

■ **فریدون حسن**

تیم ملی کشتی آزاد ایران در حالی خود را آماده حضور در جام جهانی این رقابت‌ها به میزبانی آیووا در آمریکا کرده است که پیمان درستکار، سرمربی تیم با ترکیبی متفاوت‌تر از آنچه تصور می‌شد تیمش را راهی این مسابقات کرده است.

آزادکاران ایران با توجه به قهرمانی فرنگی کاران در مسابقات قبلی حالا زیر فشار تکرار قهرمانی هستند و این فشار ممکن است در نهایت به ضرر شاگردان درستکار تمام شود اما اتخاذ شیوه جوان‌گرایی و استفاده از ترکیب ناشناخته باعث شده است حالا ایران یکی از شانس‌های اصلی کسب عنوان قهرمانی باشد.

در این میان نباید از غیبت روس‌ها هم به سادگی گذشت. غیبت تیم روسیه که یکی از قدرت‌های بلامنازع کشتی جهان محسوب می‌شود، این فرصت را در اختیار بقیه گذاشته است تا با خطری آسودتر به فکر فتح سکو باشند؛ فرصتی که البته شاید در نگاه اول اینگونه به نظر برسد که به صورت برابر بین ایران و آمریکا تقسیم شده اما نباید از زندی و پیشرفت کشورهایی چون آذربایجان و حتی گرجستان به سادگی گذشت و آنها را دست کم گرفت.

با وجود این ایران فرصت خوبی برای کسب نهمین قهرمانی خود در این مسابقات دارد. تیم کشورمان با ترکیبی کامل و حضور قهریباً دو کشتی‌گیر در هر وزن راهی مسابقات می‌شود و همین مسئله برگ برنده تیم ایران است. هر چند غیبت حسن یزدانی، کاپیتان تیم ملی و امیرحسین زارع سنگین‌وزن مدال‌آور ایران در این مسابقات احساس خواهد شد اما نباید از یاد ببریم هستند کشتی‌گیران جوان و جویای نامی که می‌توانند جای خالی آنها را به خوبی پر و حتی اصلی‌ترین حریف ایران یعنی آمریکا را هم با چالش جدی روبه‌رو کنند.

عدم‌شناخت کافی حریفان از ترکیب تیم ایران در مسابقات رودرو با یک می‌شود ایران فرصت برتری مقابل آنها را داشته باشد. ایران بدون برخی ستاره‌هایش هم برای آنها خطرناک است چراکه فرصت این را دارد تا با جابه‌جایی مهره‌ها در دو دیدار مرحله گروهی عملاً به راحتی خود را به فینال برساند و بعد در فینال با یک ترکیب غافلگیرکننده رقیب را به چالش بکشد. بهره‌گیری از استعدادهای جوان در مسابقاتی که قطعاً به لحاظ اهمیت پایین‌تر از المپیک و رقابت‌های قهرمانی جهان است می‌تواند هم ایران را به سمت کسب نهمین قهرمانی خود در این مسابقات سوق دهد و هم اینکه آینده کشتی کشور را بیمه کند.

اتخاذ چنین تصمیمی از سوی کادرفنی با حمایت فدراسیون یک آینده‌نگری درست برای کشتی و پیشرفت بیشتر و بهتر آن است تا با کسب موفقیت در جام جهانی زمینه کسب مدال و موفقیت‌های بزرگ‌تر در رقابت‌های قهرمانی جهان و المپیک فراهم شود، البته نباید از یاد برد که حتی اگر نتیجه مطلوب هم کسب نشد، کشتی آزاد ایران با جوانانش چیزی از دست نداده و در عوض تجربه خوبی در مسیر موفقیت کسب کرده است. جام جهانی کشتی آزاد همین فرصت خوب‌است که کشتی ایران باید از آن به بهترین شکل استفاده کند.

بازتاب

جام جهانی در قرق قدرت‌های کشتی جای خالی روس‌های پرافتخار

■ **حامد قهرمانی**

رقابت‌های جام جهانی کشتی آزاد از سال ۱۹۷۳ هر ساله برگزار می‌شود؛ رقابت‌هایی که بسیاری بر این باورند سطح آن پایین‌تر از مسابقات قهرمانی جهان و مسابقات المپیک است.

این رقابت‌ها به صورت تیم به تیم برگزار می‌شود و طی آن شش تیم در دو گروه باهم رقابت می‌کنند. روس‌ها از همان سال‌های آغازین این رقابت گوی کسب قهرمانی را از بقیه رقا ربودند. قبل فروپاشی نظام کمونیستی شوروی آنها با ۱۵ قهرمانی رکورددار بودند که این قهرمانی‌ها در سال‌های بعد هشت بار دیگر با نام روسیه تکرار شد. امریکایی‌ها هم با کسب ۱۴ عنوان قهرمانی در رده دوم هستند و کشور آذربایجان دو قهرمانی و کوبا یک قهرمانی را به نام خود ثبت کرده‌اند.

ایران هم تاکنون هشت قهرمانی را به دست آورده است اما نکته جالب توجه در خصوص عملکرد کشورمان اینکه شش قهرمانی ایران به صورت متوالی و طی سال‌های ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۷ با دست آمده است که نشان از قدرت برتر کشتی آزاد ایران در این سال‌ها دارد، ولی طی یکی دو سال گذشته با محرومیت‌هایی که ورزش روسیه با آنها روبه‌رو شده میدان تاخت و تاز بقیه کشورها بیشتر باز شده است، البته روس‌ها در آخرین دوره برگزار می‌سابقات در سال ۲۰۱۹ قهرمان شدند اما تسبوع کرونا در جهان باعث تعطیلی سه ساله این رقابت‌ها شد تا حالا در سال ۲۰۲۲ با میزبانی امریکاییان مسابقات دوباره از سر گرفته شود.

امریکا حالا این فرصت را دارد که با کسب پانزدهمین قهرمانی خود را بیشتر به روس‌ها نزدیک کند، هر چند در این میان باید از سد رقبای جدی و باتجربه‌ای چون ایران عبور کند و این کار حتی با وجود میزبانی برای آنها سخت خواهد بود.

معیشت او توجه داشته باشند.

آینده کشتی آزاد ایران را چگونه می‌بینید؟

اگر انتخابی‌ملی‌پوشان و مربیان باشد می‌توان به آینده امیدوار بود، حتی مربیان نیز باید نا‌انتخابی برگزیده شوند، بلکه آن مربی که ۱۰ سال با ملی‌پوش کار کرده عامل قهرمانی‌اش است. نمی‌شود با سه ماه کار کردن کسی را به قهرمانی جهان رساند. باز هم تأکید می‌کنم نباید مربیان سازنده را دلسر داد. اگر آنها دلسرند، مربیان واقع‌سیاست‌فراسیون کشتی و تیم‌ملی آزاد از همان روزهای نخست استفاده از جوانان در جام جهانی جهت پشتوانه‌سازی بود؛ تصمیمی که وزن یک تیر با دو نشان است، به طوری که از یک سو به قهرمانان نامدار جهت حضوری پرقدردن در انتخابی‌های المپیک و همچنین المپیک پاریس فرصت استراحت می‌دهد و از سوی دیگر فرصتی طلایی برای ور کردن نسلی تازه در اختیار جوانان می‌گذارد.

هیچ توجهی به مربیان سازنده نشده است و جوری به آنها نگاه می‌کنند که انگار هیچ کدام در حد و اندازه تیم‌ملی نیستند. این مسئله به فدراسیون مربوط می‌شود. باید کمیته مربیان تشکیل شود و کمک‌های سرمربی توسط این کمیته انتخاب شوند.

کادرفنی و پیمان در دستکار چه نقشی در پیشرفت کشتی آزاد ایران داشته‌اند؟ نقش مربیان سازنده در موفقیت‌ها چقدر است؟

نمی‌شود ورزشکاری که تا دیروز کشتی می‌گرفته است به یکباره مربی تیم‌ملی شود! پس مربیان سازنده که سال‌ها زحمت کشیده‌اند کی به حق‌شان می‌رسند؟ متأسفانه این باب شده و کار کشنگی هم نیست. باید دست قهرمانان را گرفت ولی باید آنها را درست راهنمایی کرد. قهرمانی که می‌خواهد مربی تیم‌ملی شود، ابتدا باید به استان و شهرش خدمت کند. اگر توانایی و شم لازم مربیگری را داشت به تیم‌ملی بیاید. اینگونه انتخاب مربیان ملی بدآموزی دارد و به ضرر چهره‌ها تمام می‌شود. اگر سرمربی کنار برود، شاید آن قهرمان دیگر هیچ‌وقت به کادرفنی تیم‌ملی دعوت نشود. مربیانی که سلسه‌مراتب را طی نکرده و با رفیق‌بازی روی کار آمده‌اند، راحت کنار می‌روند و حتی در استان‌شان هم جایی نخواهند داشت. از این دست موارد در کشتی ما زیاد بوده است، ولی کسی که کار بلد باشد و سازنده، بعد از تغییرات تیم‌ملی در باشگاه کارش را ادامه می‌دهد، نباید مربیان رازده کرد. اگر تیم پیمان در دستکار به مسابقات اعزام و کشتی‌گیرش قهرمان جهان می‌شود، پیمان در دستکار این کشتی‌گیر را قهرمان دنیا نکرده اما آن مربی که ۱۰ سال با ملی‌پوش کار کرده عامل قهرمانی‌اش است. نمی‌شود با سه ماه کار کردن کسی را به قهرمانی جهان رساند. باز هم تأکید می‌کنم نباید مربیان سازنده را دلسر داد. اگر آنها دلسرند، مربیان واقع‌سیاست‌فراسیون کشتی و تیم‌ملی آزاد از همان روزهای نخست استفاده از بین مربیان سازنده باید در دستور کار فدراسیون قرار گیرد.

رقابت‌های جام جهانی امریکا طی روزهای ۱۹ و ۲۰ آذرماه برگزار می‌شود؛ رقابت‌هایی که با توجه به تغییرات ایجادشده در ترکیب دو تیم

ایران و حتی امریکا، بی‌شک رنگ و بویی دیگر دارد؛ رقابت‌هایی که نه خبری از نایف‌ایران در آن است و نه تیلور و امیرحسین زارع و این یعنی فرصتی طلایی برای شکوفایی نسلی تازه و خودنمایی جوان‌ترهایی که بی‌شک می‌توانند در خشخشا قابل توجهی در سرزمین پانکی‌ها به نمایش بگذارند.

■ ■ ■

رقابت‌های جام جهانی کشتی آزاد امریکا در دو گروه A و B برگزار می‌شود. به این ترتیب که تیم‌های امریکا به عنوان میزبان به همراه مغولستان و گرجستان در گروه A قرار دارند و ایران با زاین و منتخب جهان در گروه B؛ رقابت‌هایی که بر اساس تصمیم کادرفنی در جهت پشتوانه‌سازی، ایران با کشتی‌گیران زیر ۲۳سال خود در آن شرکت می‌کند؛ نفراتی که البته مدعیان و نامداران وزن‌های خود هستند و شاید نسلی تازه که جام جهانی امریکا فرصتی طلایی برای شکوفایی آنها باشد.

ترکیب انتخابی پیمان در دستکار برای این رقابت‌ها شامل رضا مؤمنی (۵۷کیلوگرم)، ایراهیم الهی (۶۱کیلوگرم)، رحمان عموزاد - محمدرضا باقری(۶۵کیلوگرم)، امیرمحمد یزدانی - علی اکبر فضلی(۷۰کیلوگرم)، محمدصادق فیروزپور(۷۳کیلوگرم)،محمدنخودی - علی سوادکوهی(۷۹کیلوگرم)، علیرضا کریمی (۸۶کیلوگرم)، کامران قاسم‌پور، امیرحسین فیروزپور(۹۲کیلوگرم)، امیرعلی آذرپیرا(۹۷کیلوگرم) و امیررضا معصومی در ۱۲۵کیلوگرم است. بدون ششک ایران با ترکیبی جوان راهی امریکا می‌شود، اما با توجه به مسابقات پیش‌رو در سال ۲۰۲۳، ترکیب ایران نیازمند داشتن دو سه تیم آماده است و این ترکیب می‌تواند در دستکار در گام برداشتن در مسیری موفق یاری کند، خصوصاً که فاصله رقابت‌های مهم دو سال پیش‌رو نیز به اندازهای نزدیک به هم است که استفاده مداوم از یک ترکیب، نگرانی‌هایی را برای کادر

رقابت کند یا با رقتن به وزن جدید، با مدعیان پرتعدادی چون محمدحسین محمدیان، مجتبی گلج، امیرعلی آذرپیرا، امیرحسین فیروزپور و مهدی حاجیلولیان به رقابت بپردازد؛ تصمیمی که باعث شد تحلیل‌های اتحادیه جهانی کشتی در خصوص کشتی‌های قاسم‌پور و همچنین وزن ۹۷کشته‌ای از آب درآید چراکه کشتی‌گیر ایرانی که در صورت رویارویی دو تیم امریکا و ایران باهم در فینال یا رده‌بندی جام جهانی، روبه‌روی کایل اسنایدر قرار خواهد گرفت، طبق اعلام فدراسیون کشتی ایران، امیرعلی آذرپیرا قهرمان جوانان و امیدهای جهان خواهد بود نه قاسم‌پور

■ ■ ■

یکی از جذاب‌ترین رقابت‌های کشتی به وزن ۱۲۵کیلوگرم (سنگین‌وزن) برمی‌گردد؛ وزنی که ایران همواره نفرت‌قدری چون امیررضا معصومی، قهرمان نوجوانان، جوانان و امیدهای جهان را داشته و در آن جزو مدعیان اصلی کسب مدال بوده است. کشتی‌ایرانی‌ا‌ما از سال ۲۰۲۱، نسلی تازه را در سنگین‌وزن ر کرد. نفراتی چون امیرحسین زارع